

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXIII. De Executione, & Executore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. XXXII.
De Excusatione.

Axioma I.

Excusationis causa cessante cessat & ipsa excusatio. *cap. cum cessante bo. de appell. l. 6. §. 2. de jur. patr. Cravett. consil. 66. n. 10.*

II.

Excusandus est, per quem non stat, quo minus aliquid fiat. *l. 1. C. de his, que sub conditione. Welf. in parit. ff. de condit. & demonstr. n. 9. f. Unde & quisquis sequitur priores malè iter ingressos, excusationem habet, cum publica via erraverit. Joh. Danth. in tract. de testam. num. 28. p. 59.*

III.

Quicumque suis negotiis vel ob publicum, vel privatum impedimentum superesse nequit, ille à tutelâ se excusare potest, quia ita multò minus aliis negotiis præesse poterit.

Exempla sunt in *Tit. Instit. de Excus. Tut. & Curat.*

Limita: modò impedimentum non fuerit affectatum, hoc enim non excusat. *l. 4. ff. eod.*

IV.

Quæcunque excusationis causa concernit favorem pupilli vel Reipubl. illa est necessaria, ut ne quidem tutor volens admittatur; quæcunque verò concernit favorem tutoris, ea est voluntaria, quia suo quilibet juri renunciare potest.

V.

Is, qui habet excusationem, non excusatur ab actu, qui facile potest expediri. *Brunnem. ad l. 3. C. de Legation.*

CAP. XXXIII.
De Executione, &
Executore.

Axioma I.

Executio juris non habet injuriam, text. in *l. quod Reipublicæ 33. l. injuriarum 13. §. 15. ff. de injuriis. Gail. 2. obs. 110. num. 40. Wefemb. 1. consil. 43. n. 23. Surd. decis. 21. n. 14. Gam. Lusitan. decis. 35. n. 1.*

II.

Executionem frustra exigimus, ubi nulla cognitio causæ est necessaria. *l. executorem §. 1. si ut proponis 6. C. de Execut. rei judic. Conecnn. in quæst. sing. 3. n. 17.*

III.

Executor nihil novi facere dicitur, & ideo actus illi non attribuitur. *l. ab executore 4. ff. de appell. l. ab Executore. §. C. quor. appell. non recip. cap. novit de appellat. quæ enim veniunt ad executionem, non mutant dispositionem. gloss. in elem. 1. de prebend. Fachin. 13. contr. 36. Unde executor de causa cognoscere nequit, cum is pro Executore habeatur, qui post sententiam, auditâ omnique disculsâ lite prolatam, rei judicatæ vigorem ad effectum producit. *l. pen. C. de Except. rei jud. Concen. d. loc. n. 9.**

IV.

Frustra sententiæ feruntur, si non executioni

mandentur. *Gail. 1. obs. 123. in princ. Robert. Marant. specul. aur. p. 6. t. de Execut. sent. num. 1. in princ. Myns. 3. obs. 67. in pr. Matth. Coler. de process. executiv. in pref. n. 4. similes enim dicuntur campanis, quæ pistillis carent. Matth. Coler. de process. Execut. in prefat. n. 4. vid. Strasburg. Rathes. Ordn. sub. tit. Sachen/ so vor grossen Rath gehören. §. 43. & 44. cum Magistratui non parum autoritatis detrahatur. Jacob. Thoming. vol. 1. consil. 27. n. 6. Carpz. P. 1. Const. 32. Definit. 1. n. 2. & 3. ubi judices sic compellat: videant judices, ne ipsimet injuriam sibi & contemptum contrahant, si requisiti executionem denegent, ad quam jure obligantur, sive per executoriales à superiori, sive ex literis mutui compassus, à pari vel equali demandata sit executio. vide. Cravett. 1. concl. 113. n. 1. & seqq. inò miserabile est, post multa varique certamina, cum res fuerit approbata, tunc ex altera parte, quæ jam convicta est, moratoris ambagibus spem condemnationis excludi. *l. ult. C. de compens. nec aures talibus frivolis exceptionibus accommodandæ, ut interim jus alterius & executio differatur. cap. ex parte 11. de fid. instr. Unde in processu executivo exceptiones illiquidæ, & quæ ulteriore indaginem desiderant, nequaquam sunt attendendæ. l. fin. ibi: si causa sit liquida, nec multis ambagibus inmodata. Cod. de compens. l. 1. ibi: ad liquidum deducta ratione. Cod. Si secund. nups. mul. Coler. de process. execut. p. 4. c. 2. num. 27. Zanger. de except. part. 1. cap. 26. n. 15. [Hinc nullius momenti esse dixit Æschines civitatem, quæ non habet nervos executionis in contumaces. vid. Wefembec. in parit. ff. ut in poss. legat. num. 1.]**

V.

Executio non est faciendâ juris ordine prætermisso. *l. si cum nulla 58. ff. de re judic. l. 1. C. de Execut. rei jud. Unde ab Executione non est incipiendum. d. l. 1. C. de Execut. rei jud. l. nec quicquam 9. §. ubi decretum 1. ff. de offic. procons. & l. si cum nulla 58. ff. de re jud. Angel. in §. curre. n. 30. usque ad finem Instit. de action. Dd. in l. de pupillo. §. meminisse. ff. de oper. nov. nunc. Wefemb. 1. consil. 7. n. 7. & consil. 10. n. 10. consil. 30. num. 22. consil. 33. n. 40. & consil. 41. n. 19. Carpzov. P. 1. Constit. 20. Definit. 1. n. 3. Gail. 1. observ. 13. num. 1. & 1. observ. 148. n. 1. Berlich. 1. conclus. 33. num. 13. ratio, quia executiones sunt odiosæ, & sæpe cum peccato conjunctæ. *l. 53. in princ. C. de Episcop. & Cleric. quod axioma non procedit in quibusdam casibus notatis per Dd. in locis allegatis, quorum etiam aliquot recensentur in ordin. Camer. lib. 2. tit. 21. quibus mandata sine clausula decerni possunt. Gail. dict. loc. ubi vid.**

VI.

Executor juris dicitur executor justitiæ. *Lucas de Penn. in l. neminem. col. 1. in princ. ante num. 1. ibi & justitiæ executivum. Cod. de suscept. Prapof. & Anchar. lib. 10. Bald. in l. 1. n. 15. vers. quæro, antulio. C. si à non competent. judic. Ruin. consil. 4. n. 13. vers. & quilibet secundum eum. & n. 12. vers. si id faciat & minister justitiæ. vol. 5. Farinac. 1. consil. crim. 65. num. 36. Jus enim est obje-*

objectum iustitiæ, ut ex Aristotele lib. 5. Ethic. probat idem Lucas de Penn. in d. l. neminem. post princip. vers. cum scienter. & col. 2. post n. 6. vers. jus verò. & à iustitia appellatum est ius. Ideoque qui juris auctoritate homines capit. percussit & occidit, non solum iustitiæ, sed DEI minister dicitur cap. quimulos & cap. quicumque percussit. 23. q. 7. quia DEUS est iustitia can. existimant. 21. q. 3. Lucas de Penn. in l. neminem. col. 2. num. 5. vers. DEUS enim. & col. 3. n. 7. vers. CHRISTUS enim. Ergo & minister iustitiæ dicitur. Baldus in l. 1. n. 15. vers. quæro, an talis occisor dicatur executor iustitiæ. C. si à non comper. judic. Ruin. dict. consil. 4. n. 13. vers. & quilibet secundum eum intelligitur electus & deputatus executor & minister iustitiæ. & n. 8. vers. si id faciat, ut minister iustitiæ, vol. 5.

VII.

Executio sententiæ nondum latæ est contra regulam juris communis. l. 1. C. de Exec. rei jud. Farin. 1. consil. cr. 83. n. 176.

VIII.

Electio unius remedii executivi non præcludit viam aliis, quando per primum non est satisfactum; neque in causis executivis paratamque executionem habentibus obstat Exceptio litispendentiæ, proindeque variatio licita est de uno remedio ad aliud, item de personâ in personam. Perez. C. de Exat. Tribut. n. 20.

IX.

Apparitores in alterius territorio extra fines sui officii nihil agere possunt vel exequi. Limita (1.) Apparitores supremarum Curiarum mandata in toto regno exequi possunt, (2.) in causâ annona & tributorum, etiam non petita veniâ ubi liquidum est debitum, executio fieri potest ubique & per quemcumque Apparitorem. Perez. C. de Apparit. Pres. annon. n. 5.

X.

In negotiis privatorum nunquam tuitio vel executio militibus tribuenda l. 1. C. de offic. mil. jud. sed apparitoribus, quia militaris executio plerumque violenta est & ferè hostilis; debent autem executores æqui esse in suo munere, ac dum exequuntur, humani. Nov. 8. c. 8. nihilque debent apparitores exigere, nisi quod exigi consuevit, aut iure debetur l. fin. Cod. de apparitor. Procons. Perez. C. cod. n. 4. seq. neque pro libidine suâ & arbitrio rei alicujus extorquendæ causâ terrorem incutere & concussionem facere, sed suo munere probè & decenter fungi debent. vid. Perez. C. de Cohortal. & Princip. n. 6.

XI.

Judex in executionibus sequi debet consuetudinem loci & antiquam observantiam. Brunnem. ad l. 7. C. de Exat. Trib. §. 4.

CAP. XXXIV.

De Executore Testamenti.

Ad quodcumque tenetur Curator, ad id adstringitur Executor Testamenti, quia Executor nihil aliud est, quàm Curator bonorum defuncti,

hinc debent curare, ut inventarium conficiatur, ut heredes, quod ipsis debetur, accipiant, ut legata, maxime ad pias causas destinata juxta tenorem testamenti præstentur, hinc quoque bona hereditaria exigente necessitate non nisi consensu Magistratus & eorum, quorum interest, alienare, & de administratione rationem reddere debent. vid. Oldendorp. de executor. ultim. volunt. Jacob. à Canibus tract. de executor. ultim. volunt.

CAP. XXXV.

Exempla.

Axioma I.

Exempla non sunt præponenda regulæ, sed postponenda, Hottomann. ad princip. Instit. si quadr. pauper. feciss. dic. vers. Lex XII. Tab. quod licet reprobet Cujac. lib. 12. observ. 11. ubi ait, parum esse, an ab exemplis, an regula incipiatur, quem tueretur Bachov. disput. 8. rhes. 19. pag. 138. Hottomannus tamen vicissim l. obs. 13. rescriptis, vix sanæ mentis (inquiens) eum futurum, qui ita ad Legem Aquiliam commentaretur: ut puta, si quis equum, mulum, asinum occiderit, hæc autem in iis demum quadrupedibus locum habet, quæ pecudum numero sunt. Numquid hunc ordinem servari oportet, ut à regula incipiatur, ac deinde exempla subjiciantur.

II.

Exemplis utimur etiam in causis arduis ad executionem factorum propriorum. Arnif. tit. 1. de Majest. cap. 7. num. 6. Exemplo sit Pontifex Leo, qui usus exemplo Adriani in can. in synod. 23. dist. 63.

III.

Exempla mala imitari vel sequi par non est; l. 1. ubi gloss. in verb. pessimo. ff. ad Sc. Macedon. sed potius reprobanda, Rosfred. Benevent. in quest. Sabbath. q. 38. n. 5. ac exemplorum proclivitas coercenda. arg. laut 16. in fin. l. si quis 38. §. qui abortionis §. ff. de pan. Pileus in quest. aur. quest. 10.

IV.

Exempla præsentia nos cavere præmonent in futurum. cap. plurimos. dist. 82. gl. in c. 1. de serv. non ordinat.

V.

Illud, quod constituitur exempli gratia, trahitur ad omne simile. Bart. in l. fin. 13. §. oportet 10. de Excusat. circa fin. per l. actionum 25. §. 1. vers. in factum. ff. de O. & A.

VI.

Exempla non faciunt consuetudinem. l. nemo 13. C. de sent. & re jud. l. sed licet 12. ff. de offic. presid. vel. 1. consil. 40. n. 68. sicut nec regulam, præsertim quando certis circumstantiis distincta & circumscripta sunt, d. l. nemo 13. C. de sent. & interloc. cum factum tantum in suis qualitatibus declarent, quibus in casibus regula debeat locum habere, non verò ad casus dissimiles extenduntur. Paris. consil. 158. n. 15. lib. 4. Tiracuell. in l. si nunquam. verb. libertis. n. 39. C. de